REDAKCE / 9. 4. 2017

V 70 letech dnes dopoledne zemřel herec a režisér Jiří Ornest

V 70 letech zemřel dnes dopoledne herec a režisér Jiří Ornest, který byl úzce spjat s pražskou divadelní scénou. Oznámila to jeho manželka, herečka Daniela Kolářová. Ornest stál u zrodu řady alternativních divadelních projektů, známý byl i z filmu a televize.

Jiří Ornest pocházel z umělecké rodiny. Byl synem herečky Jarmily Smejkalové (1924-1994) a divadelního režiséra a překladatele Oty Ornesta (1913-2002), synovcem básníka Jiřího Ortena (1919-1941) a herce Zdeňka Ornesta (1929-1990) a nevlastním bratrem herečky a rozhlasové a televizní moderátorky Ester Janečkové (nar. 1972).

Vystudoval herectví na DAMU (1968) a hned nastoupil do angažmá v Divadle E. F. Buriana (*Racek*, *Poprask na laguně*, *Scénář*, *Jak se vám líbí*, *Vějíř lady Windermerové*), odkud po jeho zrušení roku 1991 odešel do Divadla Na zábradlí, kde působil nejen jako herec (*Pokoušení*, *Ztížená možnost soustředění*, *Strýček Váňa*, *Balada o vídeňském řízku*, *Malý pogrom v nádražním bufetu*, *Platonov je darebák*, *My, hrdinové*, *Náměstí Hrdinů*, *Zázrak v černém domě*, *35,4, Vypadáme jako blbci*, *Tartuffe Games*, *Asanace*), ale také jako překladatel (*Dlouhá plavba domů*), autor (*Kdo je tady pán*, *Tragédie mstitele*) a režisér (*Nahniličko*, *V Altánu*, *Happy End*, *Podněcování a trest*, *Milada*, *Pyreneje*).

V šedesátých letech založil s Petrem Svojtkou divadelní skupinu Růžový palouček, v sedmdesátých letech spoluzakládal Divadlo ve Foyer a v roce 1987 zformoval s Janem Krausem Náhradní divadlo. Za roli Ludwiga Vosse v Bernhardově hře *Ritter, Dene, Voss* získal Cenu Alfréda Radoka 1996.

Pro film ho objevil režisér Václav Gajer, který mu svěřil roli svazáka Buchala v povídce *Jak se kalí ocel* z triptychu *Místo v houfu*. Po několika drobných chlapeckých úlohách se začal na filmovém plátně objevovat soustavněji až od poloviny sedmdesátých let v postavách intelektuálů: novinář (*Třicet panen a Pythagoras*), lékař (*Zrcadlo pro Kristýnu*, *Nechci nic slyšet*), docent z výzkumného ústavu genetiky (*Kam doskáče ranní ptáče*), inženýr (*Svět nic neví*) či sympatický psycholog z nápravného zařízení pro mládež (*Zámek „Nekonečno“*).

Nepříliš početnou galerii svých filmových postav postupně obohatil o tragické i komické figury podkarpatských chasidských Židů, které ztělesnil v adaptacích próz Ivana Olbrachta: správce posvátné lázně Mojše Kahan (*Golet v údolí*) a nešťastný otec titulní hrdinky (*Hanele*). Na postavu arogantního vnitráka Přemka z muzikálové retrokomedie *Šakalí léta* navázal později úlohou neurvalého hokejového fanouška, chalupáře Pavelce, v hořké komedii *Mistři*. Do této kategorie psychicky či charakterově narušených mužů spadá i patologicky žárlivý manžel Benda v hořké komedii *Hezké chvilky bez záruky*.

Výstižné portréty vykreslil v postavách rybařícího pána v úvodní povídce *Agáta* ze stejnojmenného čechovovského filmu a prvorepublikového herce židovského původu Arnošta Fantla v okupačním dramatu *Protektor*. S manželkou Danielou Kolářovou tvořil rodičovský pár v komedii *Cesta z města*. Jeho poslední filmovou rolí byla postava umírajícího T. G. Masaryka ve snímku *Masaryk*.

Do širšího divácképo povědomí se zapsal především jako investigativní reportér v televizním recesisticko-satirickém pořadu *Dvaadvacítka* (1998), který připravoval ve spolupráci s Janem Krausem a Josefem Žluťákem Hrubým. Na obrazovce se divákům představil také v řadě inscenací, pohádek a v seriálech *Dobrodružství kriminalistiky* (1989), *Hříchy pro pátera Knoxe* (1992), *Hříchy pro diváky detektivek* (1995), *Ďábel v Praze* (1996), *Soukromé pasti* (2008), *Zázraky života* (2010), *Terapie* (2011), *Borgia* (2011) a *Já, Mattoni* (2016). Často spolupracoval s rozhlasem, namlouval audioknihy (*Malý princ*, *Alenka v kraji divů*, *Cesta*, *Mistr a Markétka*) a svou uměleckou všestrannost prokázal i jako textař. Byl dvakrát ženatý s herečkou Danielou Kolářovou (nar. 1946). Jejich syn Šimon Ornest (nar. 1974) pracuje jako vychovatel v Domově mládeže při Jedličkově ústavu a hudebník (kapelník a manažer známé skupiny handicapovaných lidí The Tap Tap).

Zdroj: ČTK, red, fik